

Arrest

nr. 276 911 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 7 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN CAUWENBERGE en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van Angola en bent u afkomstig uit de gemeente Cazenga, gelegen in Luanda. Op 16 januari 2002 diende u een **eerste verzoek om internationale bescherming** in, waarin de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 februari 2002 een beslissing tot weigering van verblijf nam. Op 14 februari 2002 tekende u beroep aan tegen de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken. U werd vervolgens door het CGVS op 7 maart 2002 uitgenodigd om uw asielmotieven in dringend beroep uiteen te zetten. Op 14 maart 2002 vroeg het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) u via een vragenlijst om bijkomende inlichtingen. Op 18 maart 2002 besliste het CGVS dat een verder onderzoek noodzakelijk was. Op 1 september 2003 werd u in het kader van een actualisatie gevraagd om schriftelijke inlichtingen te geven inzake de redenen waarom u niet terug zou kunnen naar uw land van herkomst, Angola.*

Daar u niet inging op deze vraag nam het CGVS op 28 oktober 2003 een weigeringsbeslissing. Uw beroep d.d. 15 december 2003 werd op 17 maart 2004 onontvankelijk verklaard bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (VBV), wat op 21 juni 2005 ook door de Raad van State (RvS) conform werd verklaard. U keerde niet terug naar Angola. Op 21 mei 2019 diende u een **tweede verzoek om internationale bescherming** in. Op 26 september 2019 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek ontvankelijk. In het kader van uw nieuw verzoek stelt u nog steeds niet naar Angola terug te kunnen keren omdat u er gezocht bent en vreest omgebracht te worden voor uw banden met de partij "Union Nacional Independencia", die u afkort als "UNITA". In België woont u samen met B.S.Z.. U heeft met haar één dochter, P.V.A.. Beiden hebben de Belgische nationaliteit. Ter staving van uw nieuw verzoek legt u een attest van familiesamenstelling neer, opgesteld door de gemeente Evere d.d. 25/08/2021. Uw administratieve dossier bevat verder nog een kopie van uw geboorteakte (d.d. 1985) die u op 11 april 2002 toevoegde aan de vragenlijst van het Commissariaat-generaal die u op 14 maart 2002 werd opgestuurd en een kopie van een fax van advocaat, mr. Van De Gejuchte, die hij op 1 februari 2011 aan de Dienst Vreemdelingenzaken overmaakte en die een kopie van twee bladzijden van uw Angolees paspoort, bevestigd aan de vragenlijst van het CGVS (d.d. 21/02/2005, geldig tot 21/02/2015) bevat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden vastgesteld dat een aantal elementen met betrekking tot de door u beweerde betrokkenheid bij UNITA worden ondermijnd. Zo stelde u in Angola tussen 1992 en 2002 actief betrokken te zijn geweest bij activiteiten voor UNITA en hiervoor te zijn opgepakt, opgesloten, mishandeld en ter dood te zijn veroordeeld (zie vragenlijst CGVS d.d. 11/04/2002, vraag F p.6, vraag H, p.8; notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/03/2002 –verder "notities" CGVS d.d.07/03/2002, p.1,3,4,6 en notities CGVS d.d 14/09/2021, p.16,17).

Gevraagd naar de volledige benaming van het acroniem "UNITA", kwam u echter niet verder dan te melden dat het om "Union Nacional Independencia" zou gaan. Waar de letters "T" en "A" voor staan, stelde u te zijn vergeten (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.20). In werkelijkheid staat het acroniem UNITA voor "União Nacional para a Independência Total de Angola" ("Nationale Unie voor de Totale Onafhankelijkheid van Angola"). Dat een persoon die beweert bewust te hebben gekozen om actief sympathisant te zijn voor een partij, concrete activiteiten te hebben ontplooid en hierom te zijn vervolgd en zelfs in België te hebben overwogen om officieel lid te worden (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.20,21) kan ergens worden verwacht dat deze ten minste de naam van de partij correct zou kunnen benoemen (notities CGVS d.d. 07/03/2002, p.1,3). U wist verder dan wel, na uitleg van uw protection officer over een vraag naar de politieke strekking van de UNITA, te melden dat UNITA een centrumpartij is, doch hield u verkeerdelijk voor dat UNITA vroeger een extreem rechtse partij zou zijn geweest. Uit algemene informatie blijkt immers dat UNITA, aanvankelijk, van centrum linkse strekking was en er een anti-koloniale (Afrikaans nationalistische) Maoïstisch, populistische ideologie op nahield. U wist verder ook niet te melden welk percentage UNITA bij de laatste verkiezingen -2017- in Angola behaalde, hoeveel zetels in het parlement ze zouden hebben, noch of UNITA eventueel (minister)posten bekleedt (notities CGVS 14/09/2021, p.24,25). Deze vaststelling wijst dan ook eerder op een desinteresse in deze partij en hun reilen en zeilen. Wanneer u werd geconfronteerd met de vaststelling dat uw kennis over de partij die u jarenlang zou aanhangen toch miniem bleek, stelde u enkel niet veel informatie te hebben omdat u er zich niet mee bezig hield en daarom een lidkaart zou hebben aangevraagd ten einde aan vergaderingen te kunnen deelnemen en zo meer over de partij te weten te komen. Uw uitleg is echter niet serieus te noemen. Het CGVS kan immers niet inzien hoe het niet hebben van een partijkaart een uitleg zou vormen voor uw luttele kennis over een partij waarvoor u zich reeds in Angola zou hebben ingezet en waarbij uw vader en schoonbroer zouden betrokken zijn geweest (notities CGVS d.d. 07/03/2002, p.1). Dat u sinds de weigeringsbeslissing die u ontving naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming

op 28 oktober 2003, in beroep op 17 maart 2004 onontvankelijk verklaard bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (VBV), wat op 21 juni 2005 ook door de Raad van State (RvS) conform werd verklaard, nog meer dan tien jaar wachtte met het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming op 21 mei 2019, doet bijkomend vermoeden dat er wat u betreft helemaal geen bestaan van vrees voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming bestond. Daar u aanvankelijk ook nog liet uitschijnen dat u momenteel in België activiteiten voor UNITA had, werd u gevraagd of u deze dan ook kon staven. U gaf daarop aan dat u naar twee bijeenkomsten van UNITA was geweest en dat vrienden u informatie stuurden indien u niet aanwezig kan zijn. Gevraagd naar mogelijke bewijsstukken van uw activiteiten en of betrokkenheid bij de partij antwoordde u deze niet te hebben (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.20,21). Bij navraag wat u dan persoonlijk doet voor UNITA vanuit België antwoordde u –in tegenstelling tot uw eerdere bewering in België activiteiten voor de partij in België te hebben- : “Neen ik heb geen activiteiten. Ik doe niet aan activiteiten voor ze, ...” (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.21). Bovenstaande vaststellingen doen dan ook vermoeden dat u louter feiten verzint om u van een asielmotief te voorzien.

Dat uw opeenvolgende verklaringen helemaal niet overtuigen blijkt ook uit volgende vaststellingen:

Wanneer u op 14 september 2021 tijdens uw persoonlijk onderhoud wordt gevraagd welke vrees u momenteel in een geval van terugkeer naar Angola koestert, blijft u enkel aan de oppervlakte stellen: “Mijn vrienden waren vermoord, we hebben er geen veiligheid, toen we jonger waren deden we campagnes, de situatie is nu wel anders, maar er is nog steeds geen veiligheid, bv mijn vrienden kunnen steeds vermoord worden; de politie komt dus bv niet overdag, ze kunnen in de nacht komen, op elk moment (VZ stopt)” (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.16). Daar u met dit antwoord op geen enkele manier verwees naar uw eigen persoonlijke problemen die u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming uit de doeken deed, werd u uitgenodigd om verder te vertellen. U bleef echter aanvankelijk zwijgen (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.17). Er werd u dan vervolgens nogmaals gevraagd wat u persoonlijk vreesde in geval van terugkeer naar uw land. U ging echter verder met vaag op te merken: “Ik zag de dood voor me, als ik terugkeer zie ik de dood voor me” (notities CGVS d.d. 14/09/2021). Daar u wederom uw uitleg niet terugkoppelde naar eventuele concrete persoonlijke feiten, werd u gevraagd om meer uitleg. U bleef echter zeer algemeen stellen: “Dat is het gevaar, ik zou niet weten waar me te verbergen als ik daar ga, de machthebbers en mensen daar zeggen dat, zo van “aha die ene van toen is terug” en dan heb ik geen plaats en ben ik er verloren” (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.17). Daar u nog steeds oppervlakkige verklaringen bleef afleggen en op geen enkele manier naar uw aanvankelijk vluchtrelaas verwees, werd u opgemerkt dat u niet duidelijk was over wie u vertelde en wie u concreet als actor van vervolging zag. U stelde: “Zelfs hier kan ik niet precies zeggen wie me gaat doden waar ik ook ben, maar ik zie gevaar als ik terug zou gaan, men kan van overal komen in mijn huis, zelfs 's nachts, ze kunnen mijn kamer binnendringen en me doden, maar ik kan niet zeggen wie dat dan zijn die me gaan doden”. Dit antwoord is dan ook het zoveelste in een rij vage bemerkingen, terwijl u meermaals werd gevraagd om duidelijk en concreet uit te leggen wie u vreest. Pas nadat u de zesde keer werd gevraagd wie u concreet vreesde en wie u zou kunnen vermoorden, gaf u aan dat het om mensen van de MPLA ging. Wie u daarmee concreet als mogelijke actor van uw persoonlijke vervolging zou zien, stelde u echter niet te weten (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.17). Gevraagd wie u bij de DVZ dan bedoelde met “leden van andere politieke partijen in Angola” die u naar het leven zouden staan (zie verklaringen DVZ d.d. 06/09/2019, vraag18), stelde u enkel: “ Neen (de) enige partijen die ik ken zijn UNITA en MPLA” (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.25). Uw opeenvolgende verklaringen hierover zijn dan ook, behalve uitermate vaag, ook helemaal niet eensluidend te noemen. Gelet uw opmerking van uw vriend in Angola te hebben vernomen dat enkele van uw vrienden in Angola waren omgebracht, werd u gevraagd waarom u dacht dat hun dood iets te maken zou hebben met propaganda maken voor de UNITA. U antwoordde daarover: “Dat kan ik niet zeggen, ik kan niet zeggen dat alle moorden met politieke partijen te maken hebben...” (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.19). U maakt dan ook op geen enkele manier aannemelijk dat u momenteel zonder meer vervolging riskeert omwille van uw mogelijke sympathieën voor de UNITA. Overigens is het opmerkelijk dat u bij de DVZ stelde dat uw vriend die u deze informatie gaf sympathisant is van “uw politieke partij” (zie verklaringen DVZ d.d. 06/09/2019, vraag 20), terwijl u deze stelling op het CGVS ten stelligste ontkent en aangeeft geen contacten met mensen van UNITA in Angola te hebben (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.8,13,24). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkende u enkel uw eerdere versie van de feiten (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.26). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen is echter geen afdoende uitleg voor de vastgestelde inconsistentie. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers logischerwijs worden verwacht dat deze coherente verklaringen brengt. Wat er ook van zij, dient te worden opgemerkt dat sinds uw vertrek uit Angola begin 2002, de algemene situatie in uw land grondig gewijzigd is. Zo werd in april 2002 een einde gesteld aan de jarenlange burgeroorlog in Angola en werden er verkiezingen gehouden, waarvan de laatste in 2017 plaatsvonden.

Bij deze laatste presidents- en parlementsverkiezingen eindigde UNITA op de tweede plaats na de regeringspartij, MPLA. Hoewel er tussen 2010 en 2017 regelmatig sprake was van geweld tegen leden van UNITA, is er tegenwoordig geen indicatie van enige gerichte vervolging tegen de oud-strijders en of leden/sympathisanten van UNITA (zie <https://www.ofpra.gouv.fr/sites/default/files/atoms/files/2007agosituationex-rebellesunita.pdf>). Wat u persoonlijk betreft, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk actief te zijn geweest of te zijn voor UNITA en hiermee dus niet in het vizier van de Angolese overheid heeft gelopen. Dit blijkt bijkomend uit de vaststelling dat u omstreeks 2003-2004 zonder problemen –luidens uw verklaringen- op officiële wijze een Angolees paspoort op uw naam heeft kunnen aanvragen en verkrijgen (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.14). Andere redenen waarom u momenteel niet naar Angola zou kunnen terugkeren, verklaarde u niet te hebben (notities CGVS d.d. 14/09/2021, p.22).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen kan dan ook niet zonder meer weerhouden worden om te besluiten tot het bestaan van vrees voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De kopieën van twee bladzijden van uw Angolees paspoort en de kopie van uw geboorteakte bevatten enkel uw identiteitsgegevens en uw nationaliteit. Deze worden door mij niet in twijfel getrokken. Evenmin wordt uw samenwoning met uw partner en dochter, te vinden in de akte van familiesamenstelling van de gemeente Evere, betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat de heer P. V., ouder is van een dochter, P.V.A., met de Belgische nationaliteit”.

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van “het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, alsook de aan het Commissariaat-generaal opgelegde formele motiveringsplicht door de wet van 29 juli 1991 “betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”.

Verzoeker geeft een theoretische toelichting inzake voormelde geschonden geachte bepalingen.

Verder ontwikkelt verzoeker het middel als volgt:

“18. Het Commissariaat-generaal verantwoordt zijn negatieve beslissing op basis van verschillende motieven waarvan verzoeker aanvoert dat ze feitelijk en/of juridisch onjuist zijn en de bestreden beslissing dus onmogelijk voldoende kunnen dragen. In dit randnummer worden eerst de verschillende elementen opgesomd. Vervolgens op elk van deze elementen verder ingegaan.

1. Het Commissariaat-generaal stelt dat de verzoeker er niet in geslaagd is om zijn vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico van een ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Het Commissariaat-generaal stelt dat zij sterk twijfelt aan de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde problemen met bendeleden en de ernst van zijn vrees bij terugkeer.

2. Het Commissariaat-generaal tracht de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker onderuit te halen door verzoeker te verwijten verschillende vaagheden, hiaten, onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden in zijn relaas te hebben.

3. Vervolgens stelt het CGSV dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat verzoeker nalaat zijn vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van een ernstige schade zoals bepaald in definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken

Dat verzoeker op het moment van het verhoor de twee laatste woorden waarvoor “UNITA” staat niet kon opsommen, is geen reden om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van zijn verhaal. Het is perfect

mogelijk om lid en sympathisant te zijn van een politieke partij en te twijfelen over waan/oor de lettercombinatie staat. Net als in België, worden de politieke partijen in Angola in artikels en nieuwsberichten stevast aangeduid met hun lettercombinatie, zonder de ontvanger daarbij nog te verduidelijken waarvoor die letters exact. Het is dan ook niet onlogisch dat verzoeker even langer moest nadenken over de lettercombinatie.

Vervolgens neemt het CGVS verzoeker kwalijk dat hij geen theoretische kennis heeft over de diverse politieke strekkingen (rechts - link - centrum). Verzoeker wist echter wel correct te stellen dat UNITA een centrumpartij is, doch vroeger als een extreme partij te kwalificeren viel.

Beide elementen peilen enkel en alleen naar de theoretische kennis in hoofde van verzoeker en zeggen niets over zijn actieve betrokkenheid. Een onderhoud met het CGVS mag geen examen politicologie verworden.

Hieruit kan niet geconcludeerd worden dat dit zou wijzen op "desinteresse" of het verhaal van verzoeker "niet serieus" zou zijn. Minstens kan het antwoord van verzoeker op die twee vragen niet leiden tot de vaststelling dat hij niet betrokken zou zijn bij de werking van UNITA.

Verzoeker is dan ook van mening dat de door het Commissariaat-generaal aangevoerde motieven de bestreden beslissing niet kunnen dragen en dat daardoor de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

19. Om die redenen schendt de bestreden beslissing de motiveringsplicht."

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"20. Er zijn wel degelijk voldoende elementen op basis waarvan in hoofde van verzoeker kan worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

21. Krachtens artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980, kan de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4 van de wet van 15 december 1980 valt.

Bijgevolg dienen aan 4 voorwaarden te worden voldaan:

1) Vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter Vw.

Verzoeker doet enkel in subsidiaire orde beroep op de erkenning als subsidiair beschermde waardoor de facto ook voldaan is aan de eerste voorwaarde, op het ogenblik dat deze erkenning onderzocht wordt.

2) Ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade indien hij terugkeert naar zijn land van herkomst

Zie infra

3) Wanneer hij zich niet onder de bescherming van dat land kan, of wegens dat risico, wil stellen

Zie infra

4) Hij valt niet onder de uitsluitingsgronden van artikel 55/4 Vw.

Het staat vast dat verzoeker niet onder de uitsluitingsgronden van artikel 55/4 Vw. valt.

Verzoeker loopt een reëel risico op ernstige schade indien hij terugkeert naar land van zijn herkomst.

Daarbij wordt het begrip "ernstige schade" omschreven als 1° doodstraf of executie, 2° foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing of 3° ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker wijst erop dat hij (door zijn specifieke situatie en door omstandigheden die hem eigen zijn) bij een terugkeer naar Angola een risico loopt te worden vermoord of gedood.

27. Geweld in Angola is wijdverspreid en wordt dit gepleegd zowel door georganiseerde misdaadgroepen, als door de Angolese politie als door de veiligheidsdiensten.

Het is niet omdat dit geweld niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4,§2 c Vw. dat verzoeker geen recht heeft op de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker heeft weet van talloze verhalen waarbij vrienden en kennissen van hem willekeurig om het leven werden gebracht door tegenstanders van UNITA.

Zijn eigen vader is destijds voor zijn ogen gedood omwille van zijn betrokkenheid bij UNITA.

Bovendien staat verzoeker in Angola tevens nog steeds bekend als "zoon van". Ook die familiebanden maken dat verzoeker persoonlijk extra kwetsbaar is voor geweldpogingen van tegenstanders van UNITA.

28. Om onverklaarbare redenen komt het Commissariaat-generaal tot de conclusie dat er voor verzoeker actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon en dat verzoeker zelf geen enkele vrees heeft aangehaald.

29. Verzoeker heeft tijdens zijn verhoor wel degelijk aangehaald niet te durven terugkeren naar Angola uit angst daar vermoord te worden: [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud]

C. Besluit: verzoeker voldoet minstens aan de criteria om beroep te kunnen doen op de subsidiaire bescherming

Verzoeker meent dat hij wel degelijk in aanmerking komt om voor het verlenen van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker kan en wil niet naar Angola terugkeren.

Verzoeker kan dan ook niet instemmen met de beslissing van de Commissaris-generaal d.d. 9 december 2021, zodat verzoeker daarom voorliggend beroep instelt.

Verzoeker vraagt tevens om rekening te houden met het feit dat hij een duurzaam leven opbouwde in België de laatste 20 jaar en merkt op dat hij ouder is van een Belgisch minderjarig kind.

Verzoeker houdt zich ter beschikking van uw Raad voor de oproeping(en) en eventuele vragen om inlichtingen."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Ingevolge de onderlinge verwevenheid worden de aangevoerde middelen samen behandeld.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een

zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. Wat betreft verzoekers vrees bij terugkeer naar Angola ingevolge zijn voorgehouden banden met de partij UNITA, sluit de Raad zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder.

Dienvolgens blijkt:

- verzoeker weet niet waar de letters "T" en "A" voor staan in het acroniem UNITA (notities van het persoonlijk onderhoud van 14 september 2021 (hierna: notities volgend verzoek), p. 20), terwijl van een persoon die beweert bewust te hebben gekozen om actief sympathisant te zijn voor een partij, concrete activiteiten te hebben ontplooid en hierom te zijn vervolgd en zelfs in België te hebben overwogen om officieel lid te worden, ergens kan worden verwacht dat deze ten minste de volledige naam van de partij correct zou kunnen benoemen;
- verzoeker hield verkeerdelijk voor dat UNITA vroeger een extreemrechtse partij zou zijn geweest (notities volgend verzoek, p. 23-24; informatie toegevoegd aan het administratief dossier);
- verzoeker wist verder ook niet welk percentage UNITA bij de laatste verkiezingen in 2017 in Angola behaalde, hoeveel zetels in het parlement ze zouden hebben, noch of UNITA eventueel (minister)posten bekleedt, wat eerder wijst op een desinteresse in deze partij (notities volgend verzoek, p. 24-25);
- verzoeker wachtte sinds de weigeringsbeslissing die hij ontving in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming bijna veertien jaar met het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming, wat zijn voorgehouden vrees voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming relateert;
- verzoeker legt strijdige verklaringen af inzake zijn activiteiten voor UNITA in België (notities volgend verzoek, p. 20-21);
- verzoeker maakt met zijn oppervlakkige, ontwijkende en vage verklaringen inzake zijn persoonlijke vrees niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Angola vervolging riskeert omwille van zijn beweerde sympathieën voor UNITA (notities volgend verzoek, p. 17, p. 19);
- verzoeker legt incoherente verklaringen af inzake het al dan niet hebben van contacten met mensen van UNITA in Angola (verklaring DVZ, vraag 20; notities volgend verzoek, p. 8, p. 13, p. 24, p. 26);
- sinds verzoekers vertrek uit Angola in 2002 is de algemene situatie in Angola grondig gewijzigd en op heden is er - op basis van beschikbare informatie - geen indicatie van enige gerichte vervolging tegen oud-strijders en/of leden/sympathisanten van UNITA;
- verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk actief te zijn geweest voor UNITA;
- dat verzoeker niet in het vizier van de Angolese autoriteiten heeft gelopen, blijkt bijkomend uit de vaststelling dat hij omstreeks 2003-2004 zonder problemen op officiële wijze een Angolees paspoort op zijn naam heeft kunnen aanvragen en verkrijgen (notities volgend verzoek, p. 14).

Verzoeker slaagt er niet in om de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het hernemen van eerder afgelegde verklaringen inzake zijn vader en zijn kennissen die om het leven werden gebracht door tegenstanders van UNITA, het relativeren van zijn gebrekkige kennis inzake UNITA, het op algemene wijze aanhalen van het geweld in Angola, het verwijzen naar zijn duurzaam leven in België, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat het perfect mogelijk is om lid en sympathisant te zijn van een politieke partij en te twifelen over waarvoor de lettercombinatie staat, alsook dat zijn onwetendheid met betrekking tot de twee laatste woorden waarvoor UNITA staat geen reden is om te twifelen aan zijn relaas. Hij wijst erop correct te hebben gesteld dat UNITA een centumpartij is, maar dat deze vroeger als een extreme partij te kwalificeren viel. Verzoeker meent dat zijn theoretische kennis niets zegt over zijn actieve betrokkenheid en dat een onderhoud met het CGVS geen examen politicologie mag worden.

Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud werd onderworpen aan een examen politicologie. Verzoeker kreeg eenvoudige vragen inzake UNITA voorgeschiedt, de partij waarbij hij volgens zijn eigen verklaringen actief sympathisant is en omwille hiervan vervolging vreest in Angola. Dat verzoeker het antwoord op vragen inzake elementaire zaken – zoals de volledige naam van het acroniem UNITA, de uitslag van de laatste verkiezingen, etc. – schuldig moet blijven, wijst er slechts op dat verzoekers beweerde betrokkenheid bij UNITA niet waarachtig is.

In navolging van verweerder moet worden opgemerkt dat van een persoon die beweert bewust te hebben gekozen om actief sympathisant te zijn voor een partij, tussen 1992 en 2002 actief betrokken te zijn geweest bij activiteiten voor UNITA en hiervoor te zijn opgepakt, opgesloten, mishandeld en ter dood zou worden veroordeeld (vragenlijst CGVS van 11 april 2002, vragen F. en H.; notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal van 7 maart 2002 (hierna: notities 1), p.1, p. 3, p. 4, p. 6; notities volgend verzoek, p. 16-17) en in België een aanvraag te hebben ingediend om lid te worden (notities verzoek 2, p. 20-21), kan worden verwacht dat hij ten minste de naam van de partij UNITA correct zou kunnen benomen, dat hij zou weten dat UNITA in het verleden aanvankelijk centrumlinks (en dus geenszins extreemrechts) was en dat hij op de hoogte zou zijn van de laatste verkiezingsuitslag.

Verzoekers kennis is geheel ontoereikend om enig ernstig politiek profiel of engagement uit af te leiden. Aangezien verzoekers betrokkenheid bij UNITA geheel ongeloofwaardig is, kan evenmin worden aangenomen dat hij omwille van zijn politiek engagement zou worden geïmpegeerd in geval van terugkeer naar Angola.

Dit laatste klemmt des te meer gezien uit de beschikbare informatie hoe dan ook blijkt dat er geen indicatie is van enige gerichte vervolging tegen sympathisanten van UNITA. Verzoeker dient aan te tonen dat in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Verzoeker toont niet aan dat hij omwille van betrokkenheid bij UNITA ingevolge de actuele situatie in Angola, waarbij UNITA op de tweede plaats eindigde bij de verkiezingen in 2017, actueel een nood aan bescherming zou hebben.

7. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift nog stelt dat hij een duurzaam leven opbouwde in België en vader van een Belgisch minderjarig kind is, wordt vastgesteld dat zijn mate van integratie in België niet relevant is voor de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de

commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat geweld in Angola wijdverspreid is, dat het uitgaat van zowel georganiseerde misdaadgroepen als de Angolese politie en veiligheidsdiensten en dat het feit dat het geweld niet kadert binnen een gewapend conflict niet betekent dat hij geen recht heeft op de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker voert echter geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS